

JAKUB

2

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

AQ

XXVII. ročník, 17. 11. 2019

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Čas podzimu bývá časem dohasínajících vzpomínek na prosluněné dny prázdnin a dovolených, časem, kdy se dny krátí, obloha temní a šedne, a kdo zatouží po světle, musí si pomoci náhražkou v podobě žárovky nebo svíčky. Právě ony bývají oněmi ostrůvky tepla a světla v jinak našedlém přítmí.

Ostatně právě symbolika světla v jinak všeobjímajícím šeru jako by nás provázela zvláště silně právě ve dnech, kdy do šedi podzimu vstupujeme i kdy tato šed' poněkud bledne a přechází v běl sněhových vloček a vzrůstajícího očekávání zimních radovánek.

Je možná poměrně symptomatické, že do poněkud melancholického času podzimu vstupujeme zrovna vzpomínkou na všechny naše blízké, kteří nás již předešli na věčnost. Zdánlivě smutné hřbitovy s opadávajícími stromy se pod záplavou svíček proměňují v místa, která nepostrádají jistou míru romantiky, a máme-li náležitě rozpoloženi, mohou působit téměř útulně. Ty tam jsou smutek, bolest a beznaděj. Jako by na nás ony tisíce tisíců rozzá-

řených hřbitovních svíček šelmovsky pomrkávaly ono uklidňující poselství příslibu věčné radosti: „Nebojte se tmy, vždyť přece žádná není tam, kde je světlo naděje!“

Naděje bývá vždy spojená s radostným očekáváním čehosi dobrého a krásného. Čehosi, na co se vyplatí těšit. Čehosi, co mění světlo všech svící na předzvěst světla prozařujícího nejen šed' sychravých dnů. Světla, které prosvěcuje temnotu každého hrobu. Světla, jehož záře proniká neproniknutelným. Světla, které vyzývá: „Pojďte ke mně všichni a já vás občerstvím! Pojďte ke mně všichni a já vás zachráním!“

Za několik málo dnů budou v kostelích i v domácnostech celého křesťanského světa opět zapalovány svíce. Tentokrát na našich adventních věncích. Svíce, které jsou v jistém smyslu sourozenci oněch hřbitovních, dušičkových. I ony jsou přece světlem naděje. Vždyť všechny společně odkazují nikoli k temnotám, ale ke světlu. Nikoli ke smrti, ale k životu. Nikoli k osamění, ale ke společenství lásky s Kristem, na jehož slavný příchod se v blížícím se adventu budeme společně připravovat.

Svíce na našich hřbitovech již dávno dohořely. Adventní svíce budou v tom horším případě také jen chvilkovým připomenutím blížící se radosti Vánoc. Ale my přece můžeme rozzářit ještě jedno světlo. Světlo svítící všem současně i zvláště každému z nás. Zapalme všichni ve svých srdcích světlo Kristovy lásky. Jako u každé svíce nám jen stačí škrtnout sirkou. Ovšem tato svíce není pouhým příslibem, ona je skutečností. Není pouhým světélkem v pomíjivosti, ona je přece září věčnosti. Kristova láska přece neříká „počkej a snad se dočkáš“, vždyť ona nás ujišťuje, že „jsem tady a teď a už tě neopustím“.

Nechme v sobě hořet toto světlo lásky našeho Spasitele. Je to světlo, které nehoří více nebo méně, kterého neubývá, které nevyhasne.

Přeji všem milým farníkům požehnaný advent s rozzářenými svícemi lásky ve vlastních srdcích.

P. Jan Primus

VÍTE TO?

- **Modlitba maminek 18. listopadu 2019** ve 20.00 na faře
- **Rorátní mše v kostele sv. Jakuba** od 6.00 v pátek 6.12.2019, 13.12.2019 a 20.12.2019
- **Zahájení adventu** (první neděle adventní) 1.12.2019 – **dětská bohoslužba se žehnáním adventních věnců**
- Při dopolední nedělní bohoslužbě 15.12.2019 bude zpívat **rorátní zpěvy sbor Codex Temporis**

Pravidelné bohoslužby od 1.9.2019

Kostel sv. Jakuba Příbram:

- Neděle v 10.30 hod. (první neděle v měsíci pro děti) a v 18.00 hod.
- Úterý v 18.00 hod., středa v 8.00 hod., pátek v 8.00 hod.

Suchodol: Neděle v 8.00 hod.

Višňová: Neděle v 9.15 hod.

PROGRAM VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

- **úterý 24. prosince 2019** – Příbram – 15.00 hodin se zaměřením na děti; Suchodol 16.30 hodin, Višňová – 22.00 hodin, Příbram – půlnoční mše svatá
- **středa 25. prosince 2019 – Boží hod vánoční** – mše svaté dle nedělního pořádku bez večerní bohoslužby (Suchodol 8.00, Višňová 9.15, Příbram 10.30)
- **čtvrtek 26. prosince 2019 – sv. Štěpána** – mše svaté dle nedělního pořádku bez večerní mše svaté (Suchodol 8.00, Višňová 9.15, Příbram 10.30)
- **pátek 27. prosince 2019** – mše svatá nebude
- **neděle 29. prosinec 2019** – při mši svaté v 10.30 obnova manželských slibů (Suchodol 8.00, Višňová 9.15, Příbram 10.30, Příbram 18.00)
- **úterý 31. prosinec 2019** – mše svatá v 18.00 hodin s poděkováním za uplynulý rok
- **středa 1. ledna 2020** – mše svaté dle nedělního pořádku bez večerní mše svaté (Suchodol 8.00, Višňová 9.15, Příbram 10.30)

KONCERTY V KOSTELE SV. JAKUBA

- **6.12.2019 Radost Příbramčákům**
- **26.12.2019 od 17.00** Vánoční koncert sboru **Codex Temporis**
- V sobotu 19.10.2019 proběhl kompletní úklid farní půdy za účasti asi 15 farníků. Bylo odvezeno celkově asi 7 vozíků do sběrného dvora a sběrných surovin. Po dlouhých letech je tak farní půda opět téměř čistá. Vyklizení půdy bylo nutné zrealizovat nyní před zahájením rekonstrukce prvního patra.

SPOLEČENSKÝ VEČER

Vážené farnice, farníci, rodinní příslušníci a přátelé! Chystejte se na již 29. Společenský večer, který se bude odehrávat v prostorách místní sokolovny dne **11. ledna 2020 od 19 hodin**. Končíme zpravidla po půlnoci, nejpozději v 1 hodinu. Hudební doprovod zajistí jako v minulých letech reprodukováná hudba z archivu pana Dohnala.

Malé princezny a mladí pánové jistě uvítají něco pohádkových melodií, jistě budou i soutěže. A všichni ostatní se budou bavit a tančit, jak jen to půjde.

Vstupné bude stejné jako letos v lednu, 120 Kč pro dospělé a polovina pro děti starší 5 let. Mladší děti jako vždy zdarma.

Nezapomeňte navařit a napéct, dobot a peněz není nikdy dost.

*Za všechny organizátory
se těší na setkání Helena*

SVÁTOST KŘTU

Dnes si představíme první ze svátostí, a to svátost křtu. V bibli je zmínka o křtu na několika místech. Jedná se například o „misijní příkaz“: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. (Mt 28,19). Další odkazy najdeme na dalších místech Nového zákona: Řím 6,3-5; Sk 2,38,...

Svátost křtu je základní svátost, která otevírá přístup k ostatním svátostem („brána ostatních svátostí“). Křtem se vtiskává do duše nesmazatelný charakter (kromě svátosti křtu se tak děje ještě při přijetí svátosti bířmování a kněžství). Křest se uděluje jednou provždy a nemůže být opakován. Měl by se ale obnovovat – konáme tak při velikonoční vigílii na Bílou sobotu, kdy obnovujeme křestní slib. Na svátost křtu se dá nahlížet také z jiných úhlů pohledu:

Soteriologické hledisko (soteriologie – nauka o spáse) – z tohoto pohledu je křest vnímaný jako svobodný Boží dar, kterým začíná spása jednotlivce. Křest vtiskuje do duše svátostný charakter. Pokřtěnému jsou při křtu odpuštěny všechny hříchy (dědičný i osobní). Pokřtěný zároveň získává sílu přemáhat zlo – dostává dar posvěcující milosti (dar Ducha svatého). Pokřtěný přijímá dary milosti víry, naděje a lásky.

Ekzeziologické hledisko (ekzeziologie – nauka o církvi) – křtem se pokřtě-

ný začleňuje nejen do společenství světové církve (do mystického těla Kristova), ale také do místní církve (do farnosti). Pokřtěný má účast na spásném poslání církve, je členem jejího „kněžského společenství“ – jedná se o všeobecné kněžství. Co je všeobecné kněžství? To je všechno, co my laici děláme a prožíváme (modlitby, práce, odpočinek, těžkosti,...) a to je naše duchovní bohoslužba. A je-li toto „všechno“ konáno (a mělo by být!) v Duchu, tak zasvěcujeme Bohu svět (LG 34).

Základní formou křtu je křest dospělého. Přípravné období před křtem dospělých se nazývá katechumenát. Od křtu dospělého je odvozený křest dítěte. Je doložené, že děti byly křtěny již od druhého století. Protože v apoštolské době přijímaly křest celé rodiny, je pravděpodobné, že byly křtěny i děti. Křest dětí zažíváme v současnosti častěji - například v rodinách nebo ve farnosti. Proto se u křtu dětí zastavím podrobněji.

O křest dítěte mohou žádat pouze rodiče dítěte (ne prarodiče nebo strýcové a tety). Ke křtu dítěte může dojít tehdy, když k němu dají souhlas rodiče a pokud existuje reálná naděje, že pokřtěné dítě bude vychovááno v katolickém náboženství. Víra rodičů a ostatních blízkých křestanů je zárukou, že v tomto vhodném prostředí bude růst víra dítěte. Důležitou osobou při křtu je kmotr, který by měl být

starší šestnácti let, katolík, biřmovaný, měl by vést řádný křesťanský život a neměl by být v kanonickém trestu. Z výše uvedených podmínek je nejdůležitější podmínkou „pokřtěný katolík“ – přes ni nejede vlak. Po vlastním křtu dítěte, který se koná politikem hlavy dítěte vodou nebo ponořením do vody se slovy „N., já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“, následují tři symbolické úkony. Prvním z nich je pomazání křížem (olej smísený s balzámem) na hlavě dítěte, které symbolizuje vyvolení člověka k blízkému stavu s Bohem. Druhým úkonem je předání bílé roušky – ta symbolizuje čistotu toho, kdo je vysvobozený ze zla. Třetím úkonem je rozsvícení svíce od paškálu. Paškál připomíná vzkríšeného Krista. Rozsvícená svíce připomíná, že světlo zmrtvýchvstalého Krista má nově pokřtěného provázet po jeho celý život.

Příště: druhá iniciační svátost – svátost biřmování.

Použitá literatura: Dokumenty II. Vatikánského koncilu – Věřoučná konstituce o církvi Lumen gentium (21. 11. 1964) (LG); Katechismus katolické církve; MÜLLER Gerhard Ludwig: Dogmatika pro studium i pastorači; Směrnice pro udílení svátostí v Arcidiecézi pražské (17. 5. 2005); OPATR-NÝ Aleš: Pastorační svátostí; ŠPIDLÍK Tomáš: Prameny světla.

Petr Janoušek

VZPOMÍNKA NA 17. LISTOPAD

Před 30 lety ...

Podzim 1989. Komunismus v Evropě se hrouťí. Solidarita vítězí v Polsku, Maďarsko otevírá hranice na Západ, zeď v Berlíně padá... jen v Praze jako by se čas zastavil, i když... Anežka Česká je v Římě svatořečena a je u toho i spousta Čechů. Něco je ve vzduchu.

17. listopad je připomínkou studentských bouří z roku 1939. Ačkoli se to nezdá, Češi nezapomínají. To se ukázalo už v lednu 89 při Palachově týdnu. Je skoro jasné, že tentokrát proběhne vše jinak než v předchozích letech, ale jen málokdo tuší, jak rychlý spád události naberou...

Opoledne vyrazím s kamarádem na Albertov. Přicházíme o něco později a udivuje nás množství lidí i transparenty s nápisy, na které nejsme zvyklí. Prodíráme se blíž k pódiu a slyšíme poslední věty končícího řečníka, po nichž následuje aplaus. Mikrofonu se chopí známý vysokoškolský svazácký aktivista, který blábolí něco o přestavbě a je rychle vypískán.

Vystupují další řečníci a euforie se stupňuje. Dav vyrazí na Vyšehrad, zpívá se hymna, většina lidí ji možná zpívá poprvé v životě spontánně a její text vnímá jinak než dřív.

Chvilí to vypadá, že se všichni rozejdou, ale pak se skupina lidí vydává dolů od hradeb směrem k centru. V první ulici je cesta přehrazena kordonem policajtů. Průvod se otáčí

a míří na nábřeží. „Miloše do koše!“ skandují tisíce lidí.

Jdeme okolo Národního divadla, na balkoně stojí herec Boris Rösner s cigaretou a mává nám. Most přes Vltavu je zatarasen policií a lidé se stáčíjí směrem na Národní třídu. Na jejím konci stojí obrněné transportéry s drátěnými radlicemi... na Václavák se nikdo nedostane. Celá Národní už je plná, dav skanduje, zpívá. Většina lidí si ani nevšimne, že postranní ulice i druhý konec třídy u divadla uzavřely policejní oddíly. Z amplionů na policejních autech se ozývají výzvy k ukončení demonstrace a k rozchodu. Najednou si všímám, že větší část lidí odešla a zbylá skupina je z obou stran obklíčena pohotovostními jednotkami v bílých přílbách. Poslední výzva k rozchodu. Podíváme se s kamarádem na sebe. Máme strach, ale přece teď „v nejlepším“ nepůjdeme domů.

Policejní psi začínají být nervózní a vyskakují proti sedícím demonstrantům v první řadě. Mezi bílými přílbami se míhají rudé barety. Jsou to výsadkáři, kteří brutálně útočí na zahraniční kameramany. Tlučou je a berou jim fotoaparáty a kamery.

Policajtí se dali do pohybu, jsme tlačeni k sobě, ubývá prostoru. Jsem davem přiražen

k autu a nemůžu popadnout dech. Někdo vyskočil na kapotu auta a podává mi ruku, lezu nahoru na auto. Lidí v panice křičí, nakonec se uvolní

průchod v podloubí, kudy se všichni tlačí ven. Z obou stran stojí policajti a mlátí lidi obušky po hlavách. Na chodníku je krev. Kdo upadne, je zbit a odvečen do přistavených aut. Probíhám podloubím a schytávám několik ran, ale daří se mi dostat se do postranní uličky a běžím až k stanici metra, která je plná zkrvavených a šokovaných lidí.

Všichni po sobě koukají a nechápou, co se stalo. Netuší, že v příštím týdnu zažijí události, které tento zážitek ještě přebijí a dají mu jiný význam.

D. Kříž

KULTURNÍ REVUE

Zázrak v Neratově

Josef Suchár v rozhovoru s Tomášem Kutilem, Karmelitánské nakladatelství 2018

Jen pro připomenutí, Neratov je poutní místo v Orlických horách. Kostel byl na konci druhé světové války poničený a následně jen náhodou unikl celkové demolici. Zázrakem ale není myšleno jen obnovení tohoto poutního kostela, ale celkové oživení obce, kde žilo po odsunu sudetských Němců jen pár posledních obyvatel.

Dnes toto poutní místo smíření navštěvují tisíce lidí a Sdružení Neratov dává naději a práci stovkám lidí s handicapem.

Josef Suchár byl tajně vysvěcený kněz, který až do revoluce nemohl veřejně působit. V knize nemluví jen

o Neratově, ale také o jeho působení v Charitě a o Sdružení PONS 21, které pomáhá církvi v Indii.

Ohromuje mě, jak moc toho dokáže jeden člověk zapálený pro dobrou věc s pomocí Boží a dalších dobrých lidí vykonat.

Doporučuji knihu přečíst, ale hlavně poutní místo navštívit a třeba v místní hospodě ochutnat pivo z místního pivovaru. Jistě vás toto místo okouzlí.

Jan Cikler

CO JSOU TO „RORÁTY“?

K adventní době neodmyslitelně patří také rorátní mše svaté. Čím jsou tak specifické?

Roráty jsou liturgicko – hudební formou ranní mariánské mše svaté, která se koná v adventní době. Název je odvozen od vstupního zpěvu (Introitus) čtvrté neděle adventní, který začíná slovy: „Rorate coeli desuper“ (Rosu dejte shůry). Původ rorátů sahá až do doby vlády Karla IV., jenž zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice liturgického zpěvu, jež svého vrcholu dosáhla v 16. století.

Časně ráno pořádané rorátní mše svaté doprovázené nádhernými liturgickými zpěvy se u nás před koncilní obnovou konaly denně v průběhu celého adventu prakticky ve všech farních kostelích. Přestože žádný jiný národ nemá tak bohatě

rozvinutou rorátní tradici, ve druhé polovině 20. století u nás zájem o roráty prudce opadl. V poslední době však probíhají snahy o obnovu této tradice.

Převzato z portálu cirkev.cz

VZPOMÍNKA NA KHORINIS

Tak jako každý rok jsme se i letos v červenci sešli v krásné přírodě ne-daleko Višňové, abychom zažili další dobrodružství. Vydali jsme se tedy do tajemného království Myrtana.

Již na začátku tábora jsme však nevědomky porušili místní pravidla, a tak jsme byli uvrženi do kolonie ohraničené magickou bariérou, z níž nebylo úniku. Děti si do svých skupin vybrali představitele tří táborů – Diego, Lester a Lares. Postupně jsme poznávali i další obyvatele kolonie a společnými silami jsme se pokoušeli magickou bariéru překonat. Ke konci tábora se nám to naštěstí podařilo. V bitvě jsme porazili nepřátelskou armádu a získali jsme skřetí srdce, které jsme tedy mohli zničit. Tím se nám podařilo bariéru zrušit, takže jsme kolonii mohli opustit a také osvobodit ostatní uvězněné.

Společně strávené dva týdny si určitě jak děti, tak vedoucí užili a všichni si domů odvezli spoustu nových prázdninových zážitků.

Áda Kořínková

NEJEN PRO DĚTI

Milé děti a milí čtenáři Jakuba, ve správném časopise ani zpravodaji by neměla chybět rubrika „Pro děti“ nebo alespoň „Pro radost“ nebo také „Chvilka luštění“. Vzhledem k různým významným výročím, která v letošním kalendářním roce jsou, bychom věnovali prostor významným českým patronům, kteří patří do naší historie. Začneme a připomeneme si život sv. Václava. Zajímalo by mne, jestli už někdo z Vás, čtenářů se někdy zúčastnil Svatováclavských slavností ve Staré Boleslavi? Pokud ano, napište mi, prosím, Vaši zkušenost z této poutě. A máme nějaké pamětníky svatořečení sv. Anežky České, Pokud ano, napište mi, abychom mohli Vaše vzpomínky zaznamenat a předat mladé generaci. Kontaktní e-mail: mahav@seznam.cz. Přeji Vám příjemnou chvilku s luštěním a těším se na Vaše postřehy k oběma světcům.

Markéta

KDO BYLA SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ?

Svatá Anežka Česká byla královská dcera, která si vybrala chudobu a stala se řeholnicí. Svůj život věnovala Bohu a službě druhým. Krátce po jejím svatořečení došlo k politické změně, po které naše země získala svobodu. Svatá Anežka vykonala velice mnoho nejen pro chudé, nemocné, trpící a znesvářené, ale také pro... (viz tajenka). Odpověz na otázky a písmena u správné odpovědi napiš dolů do tajenky.

<p>1. Sv. Anežka se narodila: KA – v 11. století PU – ve 12. století CE – ve 13. století</p>	<p>2. Byla dcerou krále: LÝ – Přemysla Otakara I. LÁ – Václava I. LÉ – Přemysla II.</p>	<p>3. Založila v Praze na Starém Městě: KA – školu NÁ – špitál RA – muzeum</p>
<p>4. Vstoupila do kláštera: RO – dominikánek ŠN – klarisek OH – boromejek</p>		<p>5. Několikrát si dopisovala se: ME – sv. Kateřinou MO – sv. Konstancíí ÁR – sv. Klárou</p>
<p>6. Je o ní známo, že: PO – hodně cestovala DV – pořádala hostiny OD – urovnávala spory mezi příbuznými</p>		<p>7. Zemřela v klášteře „Na Františku“: AN – v březnu 1282 DĚ – v březnu 1482 LA – v březnu 1682</p>
<p>8. Založila český řád: PA – salvatoriánů VL – německých rytířů AŠ – křížovníků s červenou hvězdou</p>	<p>9. Byla svatořečena Janem Pavlem II.: PR – v březnu 1988 IZ – v listopadu 1989 UK – v lednu 1990</p>	<p>10. V Čechách slaví svůj svátek: EM – 13. listopadu IR – 17. listopadu ÁT – 13. prosince</p>

TAJENKA:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>		

Katechetický věstník č. 1-2/2009-10, vyd. Biskupství brněnské,
Diecézní katechetické centrum